

UZASADNIENIE

Decyzją numer (...) z dnia 17 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **G. G. (1)** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, jako zleceniobiorca z tytułu zawartej umowy zlecenia z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w okresach: od 7 do 8 października 2015 r. , od 19 do 25 października 2015 r. i od 26 do 31 października 2015 r. , a także określił podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne , rentowe i wypadkowe za : październik 2015 r. w kwocie 8 178,00 zł , listopad 2015 r. w kwocie 2 336,00 zł i na ubezpieczenie zdrowotne za: październik 2015 r. w kwocie 7 257,16 zł , listopad 2015 r. w kwocie 2 072,97 zł.

Zdaniem organu rentowego w ww. okresach G. G. (1) nie wykonywał na rzecz płatnika umów o dzieło, lecz wykonywał umowy o świadczenia usług/umowy zlecenia. W związku zaś z brakiem posiadania przez G. G. (1) w ww. okresach innego tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, powinien on podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Organ rentowy wskazał, że ww. płatnik składek nie zgłosił G. G. (1) jako osoby ubezpieczonej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego , a także nie obliczył i nie rozliczył za niego jako zleceniobiorcy składek na ubezpieczenia społeczne i obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne.

/decyzja k. 3 – 6 plik I akt ZUS/

Decyzją numer (...) z dnia 17 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **G. K.** podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, to jest emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, jako zleceniobiorca z tytułu zawartej umowy zlecenia z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w okresach: od 1 lipca do 16 sierpnia 2015 r. , od 16 do 19 września 2015 r. , od 21 września do 14 grudnia 2015 r. oraz od 22 do 30 grudnia 2015 r. , a także określił podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne , rentowe i wypadkowe za : lipiec 2015 r. w kwocie 3 037,00 zł , sierpień 2015 r. w kwocie 108,15 zł , wrzesień 2015 r. w kwocie 4 438,00 zł , październik 2015 r. w kwocie 14 019,00 zł , listopad 2015 r. w kwocie 8 178,00 zł , grudzień 2015 r. w kwocie 2 336,00 zł i na ubezpieczenie zdrowotne za: lipiec 2015 r. w kwocie 3 746,03 zł , sierpień 2015 r. w kwocie 4 075,82 zł , wrzesień 2015 r. w kwocie 3 938,28 zł , październik 2015 r. w kwocie 12 440,46 zł , listopad 2015 r. w kwocie 7 257,16 zł , grudzień 2015 r. w kwocie 2 072,00 zł

Zdaniem organu rentowego w ww. okresach G. K. nie wykonywał na rzecz płatnika umów o dzieło, lecz wykonywał umowy o świadczenia usług/umowy zlecenia. W związku zaś z brakiem posiadania przez G. K. w ww. okresach innego tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, powinien on podlegać obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Organ rentowy wskazał, że ww. płatnik składek nie zgłosił G. K., jako osoby ubezpieczonej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, a także nie obliczył i nie rozliczył za niego, jako zleceniobiorcy, składek na ubezpieczenia społeczne i obowiązkowe ubezpieczenia zdrowotne.

/decyzja k. 5 – 9 plik II akt ZUS/

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań.

Pełnomocnik organu rentowego podtrzymał stanowisko o oddalenie odwołań oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podnosząc, że w stosunku do G. K. wartość przedmiotu sporu wynosi 9458 zł, zaś w stosunku do G. G. (1) kwotę 3096 złotych.

G. K. przyłączył się do odwołania, zaś G. G. (1) nie zajął w sprawie merytorycznego stanowiska.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

Spółka (...) w 2015 roku wykonywała prace adaptacyjne stoisk handlowych w centrum handlowym. Zawierano umowy o dzieło na wykonanie określonych prac budowlanych. Remonty były wykonywane w zależności od tego, czego zażyczył sobie najemca. Zarząd spółki podejmował decyzje, jakie prace zostaną wykonane w danym lokalu.

W. S. był w 2015 roku dyrektorem do spraw administracyjnych w K. D..

Dowód: zeznania świadka W. S. k 70

G. G. (1) zawarł umowę z płatnikiem, (...) spółką z o.o w Ł., nazwaną umową o dzieło. Umowę zawarto na okres od 7.10 do 8.10.2015 roku, zaś jej przedmiotem miało być położenie płytek.

G. G. zajmował się przygotowaniem miejsca do prac remontowych, to jest odpowiednim zabezpieczeniem i wyczyszczeniem, usunięciem zbędnych przedmiotów, skuciem płytek, położeniem nowych płytek, fugowaniem, zabezpieczeniem nowo położonych elementów, utrzymaniem czystości miejsca prac.

Ponadto G. G. zawarł kolejne umowy na okresy: 19.10 – 25.10.2015 i 26.10 – 31.10.2015 roku, których przedmiotem było położenie płytek w lokalu dla 7 (...) spółki z o.o. G. G. wykonał czynności polegające na: odpowiednim zabezpieczeniu i wyczyszczeniu, usunięciu wszystkich zbędnych przedmiotów, zabezpieczeniu miejsca wykonywania prac remontowo – budowlanych, przygotowaniu powierzchni do demontażu płytek, skuciu płytek, utrzymaniu czystości miejsca wykonywania prac remontowych, położeniu płytek, fugowaniu, zabezpieczeniu nowo zamontowanych elementów.

Umówione wynagrodzenie wynosiło 8178 złotych.

G. K. zawarł umowę z płatnikiem, (...) spółką z o.o w Ł. na okres 01.07. – 31.07.2015 roku, której przedmiotem było przeniesienie witryn i rolet. W ramach prac, do zadań G. K. należało: przygotowanie miejsca prac remontowych, polegające na odpowiednim zabezpieczeniu, określenie kryteriów możliwości przeniesienia elementów technicznych, wyczyszczenie i usunięcie wszystkich zbędnych elementów, wymontowanie wstępne witryn i rolet z miejsca pierwotnego usytuowania, przygotowanie nowej powierzchni pod montaż, przeniesienie oraz montaż witryn w miejsce docelowe, przeniesienie oraz montaż rolet w miejsce docelowe, zabezpieczenie nowo zamontowanych elementów.

Umówione przez strony wynagrodzenie wynosiło 3037 zł brutto.

Kolejna umowa pomiędzy stronami została zawarta na okres 21.07 – 20.08.2015 roku, której przedmiotem była zabudowa ścianek, malowanie, szpachlowanie, podwieszany sufit.

W ramach prac, do zadań G. K. należało: przygotowanie miejsca prac remontowych, polegające na odpowiednim zabezpieczeniu i wyczyszczeniu ze zbędnych przedmiotów, przygotowanie powierzchni do zabudowy nowych ścianek, budowa ścianek, utrzymanie czystości oraz odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, szpachlowanie ścianek, przygotowanie powierzchni pod malowanie ścianek, malowanie ścianek, stworzenie konstrukcji sufitu podwieszanego, podwieszenie sufitu, zabezpieczenie nowo zamontowanych elementów, usunięcie powstałego gruzu, czynności porządkowe i doprowadzenie miejsca remontowanego do stanu używalności.

Umówione wynagrodzenie wynosiło 10397 złotych.

W okresie od 17.08 do 21.08.2015 roku G. K. posiadał inny tytuł do ubezpieczeń społecznych.

Kolejna umowa pomiędzy stronami została zawarta na okres 16.09. – 19.09.2015 roku, której przedmiotem było wykonanie instalacji elektrycznej i oświetleniowej w lokalu C. 2 Hala Kijowska. G. K. w ramach tej umowy wykonał następujące prace: przygotowanie miejsca prac remontowych, zabezpieczenie tego miejsca, wykonanie okablowania, wykonanie instalacji oświetleniowej, wymiana źródeł światła.

Umówione wynagrodzenie wynosiło 350 złotych.

Ponadto strony zawarły umowę cywilno – prawną na okres 21.09. – 30.12.2015 roku, której przedmiotem było przygotowanie lokalu L. H., to jest wyburzenie ścianek, skucie i położenie płytek, podwieszany sufit, wykonanie instalacji elektrycznej i oświetleniowej, wykonanie ścianek, przełożenie rolet. W związku z tym, G. K. wykonał następujące prace: przygotowanie miejsca prac remontowych, zabezpieczenie miejsca wykonywania prac remontowo – budowlanych, przygotowanie powierzchni do zabudowy nowych ścianek, budowa ścianek, utrzymanie czystości oraz odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przy wykonywaniu prac remontowych, szpachlowanie ścianek, określenie możliwości technicznych stworzenia instalacji elektrycznej i oświetleniowej, wykonanie instalacji elektrycznej w wersji zaproponowanej przez najemcę, wykonanie instalacji oświetleniowej, przygotowanie powierzchni pod malowanie ścianek, malowanie ścianek, stworzenie konstrukcji sufitu podwieszanego, podwieszenie sufitu, przygotowanie powierzchni pod montaż rolet, przeniesienie oraz montaż rolet, zabezpieczenie nowo zamontowanych elementów, utrzymanie czystości.

Umówione wynagrodzenie wynosiło 31.425 złotych.

W okresie od 15.12 – 21.12.2015 roku G. K. posiadał inny tytuł do ubezpieczeń społecznych.

Dowód: akta kontroli ZUS, w tym listy płac, umowy o dzieło, rachunki, stanowisko płatnika zawarte w odpowiedzi na wezwanie – dokumenty w pliku, przesłuchanie G. K. k 37 odwrot, zeznania świadka T. Ż. k 37, zeznania świadka K. M. k 69 odwrot

G. K. z zawodu jest elektromechanikiem. Spotkał się z T. Ż. i ustalili, że ubezpieczony rozpocznie prace na budowie w K. D.. W czasie wykonywania umowy na rzecz płatnika, ubezpieczony mieszkał w P. i codziennie dojeżdżał do K. D. na własny koszt. Nie miał ustalonych godzin pracy, ale był związany terminem ustalonym w umowie. Po zakończonej robocie sporządzany był protokół odbioru i jeżeli nie było zastrzeżeń, to wypłacano mu pieniądze. G. K. miał swoje narzędzia, zaś materiały dostarczył płatnik.

Dowód: przesłuchanie G. K. k 36-37 odwrot

T. Ż. współpracuje z płatnikiem od kilku lat, w ramach swojej działalności gospodarczej. Zajmuje się wszystkimi naprawami usterek, sprawami technicznymi, rozliczaniem mediów, rozliczaniem firm wykonujących usługi na rzecz płatnika.

G. G. i G. K. wykonywali prace polegające na przygotowaniu lokali dla najemców. (...) były dostarczane przez płatnika, zaś ubezpieczeni pracowali na własnym sprzęcie. T. Ż. nadzorował prace ubezpieczonych z ramienia płatnika, przekazał im, jakie oczekiwania ma zamawiający, jak mają być wykonane prace, jakie mają być kolory ścian. Ubezpieczeni mieli określony czas na wykonanie prac i to T. Ż. dokonywał odbioru prac.

Dowód: zeznania świadka T. Ż. k 37

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Rzeszowie otworzył postępowanie sanacyjne w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., wyznaczył sędziego komisarza oraz wyznaczył zarządcę dłużnika w osobie spółki (...) spółka o o.o w W.. Ponadto zezwolił dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością przedsiębiorstwa w zakresie nieprzekraczającym zakresu zwykłego zarządu.

Postanowienie k 66, odpis z KRS k 67-68

Oceniając materiał dowodowy, Sąd pominął zeznania świadków J. P. i J. K. jako nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego, bowiem świadkowie zeznali, że w ogóle nie znają G. K. i G. G. (1) oraz nie są w stanie powiedzieć nic na temat ich pracy u płatnika. Świadkowie podali tylko, że były wykonywane jakieś remonty.

Sąd pominął dowód z przesłuchania płatnika oraz z przesłuchania G. G. (1), gdyż pomimo wezwania na przesłuchanie pod rygorem pominięcia dowodu, strony się nie stawiły na przesłuchanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołania, jako niezasadne podlegają oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, że umowa zlecenia i umowa o dzieło to podstawowe kontrakty usługowe, konkurencyjne w stosunku do umowy o pracę. Różnica między tymi dwoma rodzajami umów jest dla podmiotów zatrudniających bardzo istotna, bowiem wiąże się z różnymi konsekwencjami prawnymi. I tak np. podczas gdy umowy o dzieło rodzą określone obowiązki z punktu widzenia ubezpieczeń społecznych odnośnie naliczania i odprowadzania składek ubezpieczeniowych tylko wówczas, gdy są zawierane z własnymi pracownikami, to umowy zlecenia pociągają za sobą skutki ubezpieczeniowe bez względu na to, z kim są zawierane - z własnym pracownikiem czy z osobą z zewnątrz. Decydująca jest treść, a nie nazwa umowy. Aby prawidłowo ustalić, z jaką umową mamy w danym przypadku do czynienia, tzn. czy jest to umowa zlecenia, czy umowa o dzieło, należy kierować się jej treścią, zadaniem, jakie osoba zatrudniana ma do wykonania, czyli istotą obowiązków umownych, jakie osoba ta na siebie przyjmuje.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 1778) osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Z mocy art. 13 pkt. 2 wspomnianej ustawy zleceniobiorcy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają od dnia oznaczonego w umowie, jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 (to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia), jeżeli w umowie określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

Natomiast art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) obowiązującej od dnia 1 października 2004 roku osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklaracji rozliczeniowej, imiennych raportów miesięcznych oraz opłacanie składek za dany miesiąc.

Do ustalenia zaś podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których wyżej mowa, z mocy art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U z 2015 roku, poz. 581), stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób,

z zastrzeżeniem ust. 5 i 6. Ust. 5 art. 81 stanowi, że przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei wymieniony ust. 6 art. 81 przewiduje, że podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył kwalifikacji prawnej umów nazwanych „umowami o dzieło”, jakie płatnik składek zawarł z G. G. (1) i G. K..

Kwestią sporną było, czy strony istotnie zawarły umowy o dzieło nierodzące obowiązku ubezpieczenia społecznego, czy też zawarły umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, a które stanowią tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, iż stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W doktrynie panuje pogląd, że przedmiotem umowy o świadczenie usług jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Chodzi tu zatem o umowy zobowiązujące do dokonania jednej lub wielu czynności faktycznych (także stałego ich dokonywania).

Zgodnie zaś z treścią art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Nie ma przy tym żadnych wątpliwości, że przepisy o zleceniu nie mają zastosowania do czynności będących przedmiotem umowy o dzieło, bowiem wykonanie dzieła, zgodnie z prezentowanym w doktrynie poglądem, nie mieści się w pojęciu usługi w rozumieniu art. 750 k.c.

Umowę o dzieło zalicza się do kategorii „umów rezultatu” i przeciwstawia umowie zlecenia - jako „umowie o staranne wykonanie usługi”. W odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Tymczasem umowa zlecenia takiego rezultatu - jako koniecznego do osiągnięcia - nie akcentuje. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 21 grudnia 1993 r. sygn. III AUr 357/93, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 1994, Nr 6, poz. 49, str. 63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 stycznia 2006 r. sygn. III AUa 1700/05, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2008, Nr 3, poz. 5, str. 55; wyrok Sądu Najwyższego z 13 marca 1967 r. sygn. I CR 500/66; opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Cywilna, Pracy i (...) rok 1968, Nr 1, poz. 5, z najnowszych orzeczeń : wyrok Sądu Najwyższego z 14.11.2013r. II UK 115/13 i wyrok Sadu Najwyższego z dnia 8.11.2013r. II UK 157/13 /.

Dokonując kwalifikacji konkretnej umowy należy w pierwszej kolejności badać, czy świadczenie będące przedmiotem zobowiązania ma cechy dzieła. Dzieło stanowi zawsze zjawisko przyszłe, jest czymś, co w chwili zawarcia umowy nie istnieje, lecz ma dopiero powstać w jakiejś określonej przyszłości. Rezultat, na jaki umawiają się strony, musi być z góry określony i może przyjmować zarówno postać materialną jak i niematerialną. Cechą konstytutywną umowy o dzieło jest, aby rezultat ten był obiektywnie osiągalny i w konkretnych warunkach pewny. Dzieło musi mieć indywidualny charakter i odpowiadać osobistym potrzebom zamawiającego. Podkreślenia także wymaga, że celem umowy o dzieło nie jest czynność (samo działanie lub zaniechanie), która przy zachowaniu należytej staranności prowadzić ma do określonego w umowie rezultatu, lecz samo osiągnięcie tego rezultatu. W umowie o dzieło chodzi zawsze o osiągnięcie umówionego rezultatu, niezależnie od rodzaju i intensywności świadczonej w tym celu pracy i staranności.

Tymczasem umowa o świadczenie usług jest umową starannego działania, jej celem jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia rezultatu. W umowie zlecenie można wskazać rezultat, który powinien być osiągnięty, a podejmujący zlecenie powinien podejmować starania by go osiągnąć. Jednak w odniesieniu

do umowy zlecenia po pierwsze nie da się określić zamierzonego rezultatu w sposób pewny, a po drugie nie sposób przewidzieć, w jakim stopniu zostałyby on osiągnięty.

Należy podkreślić, że umowę o dzieło zdefiniowano w art. 627 k.c. jako zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła za wynagrodzeniem. Starania przyjmującego zamówienie w umowie o dzieło mają doprowadzić w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, za wynagrodzeniem zależnym od wartości dzieła (art. 628 § 1, art. 629, art. 632 k.c.). Umowa o dzieło zakłada swobodę i samodzielność w wykonywaniu dzieła, a jednocześnie nietrwałość stosunku prawnego, gdyż wykonanie dzieła ma charakter jednorazowy i jest zamknięte terminem wykonania. Przyjmuje się, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt obiektywnie osiągalny i pewny.

Z dokonanych ustaleń wynika, że umowy zawarte z G. G. (1) i G. K., objęte zaskarżonymi decyzjami były nakierowane na podjęcie działań w celu wykonania określonych prac remontowych, służących przystosowaniu lokali handlowych na potrzeby wynajmujących.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że żadna z będących przedmiotem analizy umów nie wskazuje jakichkolwiek indywidualnych rezultatów, efektów do osiągnięcia. Czynności takie jak: skucie płytek, położenie nowych płytek, fugowanie, zabezpieczenie nowo położonych elementów, utrzymanie czystości miejsca prac, wyczyszczenie i usunięcie wszystkich zbędnych elementów, wymontowanie wstępne witryn i rolet z miejsca pierwotnego usytuowania, przygotowanie nowej powierzchni pod montaż, przeniesienie oraz montaż witryn w miejsce docelowe, przeniesienie oraz montaż rolet w miejsce docelowe, zabezpieczenie nowo zamontowanych elementów, przygotowanie powierzchni do zabudowy nowych ścianek, budowa ścianek, utrzymanie czystości oraz odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, szpachlowanie ścianek, przygotowanie powierzchni pod malowanie ścianek, malowanie ścianek, stworzenie konstrukcji sufitu podwieszanego, podwieszenie sufitu, zabezpieczenie nowo zamontowanych elementów, usunięcie powstałego gruzu, czynności porządkowe i doprowadzenie miejsca remontowanego do stanu używalności stanowią elementy prac remontowych. O tym, że były to procesy powtarzalne, oparte na starannym działaniu - nie jednorazowe, świadczą nawet znamiona czasownikowe przy określaniu czynności do wykonania – w trybie niedokonanym, ciągłym.

A zatem istotą świadczenia ze strony G. G. (1) i G. K. było wykonanie czynności opisanych wyżej, cechujących się powtarzalnością i cyklicznością. Płatnik zabezpieczał materiały, którymi wykonywali swoje prace ubezpieczeni.

Powyższe okoliczności wskazują, że nie rezultat działania był określony w umowach, tylko wykonanie opisanych usług, zaś te czynności nie były objęte swobodą twórczą, czy inwencją kreatywną. Podejmowane przez zainteresowanych czynności były powtarzalne i wymagały starannego działania. Ponadto zauważyć należy, że płatnik dbał o dostarczenie materiałów niezbędnych do przeprowadzenia prac remontowych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą wolą stron było świadczenie usług, a nie wykonanie dzieła, gdyż to nie wynik, ale określone działania były istotne dla realizacji umów i z tych też działań zainteresowani byli rozliczani.

Oceniając odwołanie płatnika, Sąd Okręgowy miał na względzie zasadę swobody umów (art. 353¹ k.c.), w myśl której strony mają możliwość wyboru rodzaju łączącego je stosunku prawnego. Podkreślić jednak należy, że wyżej przytoczona zasada w żadnym razie nie oznacza dowolności, gdyż przywołany przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się naturze danego stosunku prawnego, jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu i ustawie (zob. także wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 r., II UK 334/09, LEX nr 604221).

O tym, jaki stosunek w rzeczywistości łączy strony, rozstrzygają warunki, na jakich świadczenie jest wykonywane, a nie sama nazwa umowy, czy nawet wola stron, która podlega ograniczeniom wynikającym właśnie z treści art. 353¹ k.c. Szereg powtarzalnych i cyklicznych czynności, których podjęli się wykonać zainteresowani na podstawie spornych umów, nawet gdy prowadziły do wymiernego efektu, to jednak efekt tych prac nie mógł być rozumiany jako jednorazowy rezultat i kwalifikowany jako realizacja umowy o dzieło.

W ocenie Sądu płatnik zawarł umowy nazwane umowami o dzieło z zainteresowanymi jedynie w celu ominięcia obowiązku składkowego, bowiem w rzeczywistości były one, zgodnie z twierdzeniami organu rentowego, umowami o świadczenie usług.

Wobec powyższego wykonywanie pracy przez zainteresowanych na podstawie zakwestionowanych przez organ rentowy umów rodziło dla zainteresowanych tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych na podstawie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku.

Zauważyć należy, że decyzja o objęciu określonym tytułem ubezpieczenia społecznego, jak również decyzja ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne ma charakter decyzji deklaratoryjnej, albowiem stwierdza jedynie zaistnienie stanu prawnego zgodnego z przepisami prawa ubezpieczeń społecznych. Na kształt decyzji dotyczącej ubezpieczenia wpływa tym samym jedynie fakt istnienia bądź nieistnienia tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a w drugim przypadku – istnienie takiej sytuacji faktycznej, która odpowiada konkretnemu przepisowi regulującemu podstawę wymiaru składki.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołania – orzekając o tym w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2 wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ZUS Sąd ustalił zgodnie z jego wnioskiem, w oparciu o § 2 pkt 2 i pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.), na kwotę 2700 , zł (1800 zł w sprawie z udziałem G. K. i 900 zł w sprawie z udziałem G. G.).

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi płatnika